

3. VELIKONOČNA NEDELJA, 5. 5.

7.00: živi in + farani

9.00: + Katarina LOKOŠEK, obl., in Andrej

10.30: + Franc SREBOT, njegovi starši in starši KLEZIN

+ Jože in Angela ŽNIDAR

Obhajamo Florjanovo 2019

Šesto leto zapored nas združuje slavje Florjanovega v Laškem, ki je nadaljevanje najstrejše tradicije obhajanja večstoletnega slavja ob spominu na posvetitev starodavne laške cerkve sv. Martina kot prazupnije. Spominjamo se ustanovitve požarne brambe v Laškem in čaščenje sv. Florjana, ki je v Laškem še posebej od požara 1840 posebej čaščen.

Od leta 1945 pa se posebej spominjamo tudi te nedelje, ko se je prvič po letih zaukazanega molka zapela slovenska pesem v cerkvi.

K slovesni maši v soboto zvečer prav lepo vabljeni tudi društva, ki vam je osnovna formacija reševanje stisk in ohranjanje kulturne dediščine, da počastimo ta dan s svojo prisotnostjo. K slovesnosti procesije še prav posebej vabljeni praporščaki s praporom in spremljevalci v uniformi.

Slovesnost bomo pričeli na trgu pred cerkvijo, kjer po blagoslovu v procesiji z banderami in kipom sv. Florjana vstopimo v cerkev ob spremstvu godbe na pihala. Po slovesnosti v cerkvi se bomo zadržali v prijetni družbi in pogostitvi na prostem.

Šmarnice v mesecu maju

Ob večerih bomo prebirali šmarnice Gregorja Čušina Moj mali besednjak od Ž do A. Avtorjeva razmišljanja na duhovit način spodbujajo k razmisleku o življenju. Da bi živeli prav, je potrebno včasih naše spiske in sezname, naše načrte obrniti na glavo.

Za odrasle pa bomo brali šmarnice Berte Golob Misionar ob Nilu. Vsebina se nanaša na slavnega misionarja Ignacija Knoblehartja ob dvestoletnici rojstva.

Maše v prihodnjem tednu

2. VELIKONOČ. NEDELJA, 28.4. krstna ned.

7.00: živi in + farani

9.00: + Jože, Pavla in Milan ZUPANC

+ Jurij in Engelberta OJSTERŠEK

10.30: + Vinko ŽELEZNIK, obl., Jože in sorodniki; v zahvalo za 80 let življenja in priprošnjo

+ Marija in Anica KRAJNC (Valentiničeva c.)

Vera in luč: Slovenske Konjice

PONEDELJEK, 29.4., sv. **Katarina Sienska**, dev., c.. uč.

7.30: + Darinka DEŽELAK

+ Majda HRASTNIK (Brstnik)

+ Ivana RAMŠAK

14.30: sv. maša, 15.00: p o greb + Franca KRAJNCA

TOREK, 30.4., sv. **Pij V.**, papež

19.00: + Fanika BOUHA

+ Marija TERŠEK, 8. dan

+ Olga KRAJNC

SREDA, 1.5., sv. **Jožef Delavec**

8.00: **Marija Gradec**: + Marta PUSAR

za verne duše v vicah

11.00: **Šmohor**: + Janez ULAGA

ČETRTEK, 2.5., sv. **Atanazij**, škof, cerkv. uč.

19.00: + Janez DOLAR

+ Justina ŠKORJA

PETEK, 3.5., sv. **Filip in Jakob mlajši**, apostola

7.30: zahvala in priprošnja za Božje varstvo

19.00: + Marjan DEGEN, 8. dan

+ Ivan RAZBORŠEK

SOBOTA, 4.5., sv. **Florijan.**, mučenec

19.00: + Angela TERBOVC, obl., in Janez

+ Silvestra BAUMKIRHER

po večerni maši celonočno češčenje Najsvetejšega

Zahvala za krašenje v aprilu vasema **Brstnik in Rifengozd**. V maju čistita in krasita **Kuretno in Strmca**.

MARTINOVA LILIJA

28. april 2019, leto 11, št.:17

“Blagor tistim,
ki niso videli
in so verovali!”

(Jn 20,29)

BOŽJE USMILJENJE

Ljudje se verjetno ne zavedamo dovolj milosti, da smo lahko deležni Božjega usmiljenja ali pa to ozavestimo šele, ko v svojem življenju potrebujemo Boga in njegovo usmiljenje. Verjetno je usmiljenje težko sprejemati, saj s tem priznamo, da smo grešniki. Božje usmiljenje ni pravljica, ampak je nekaj konkretnega.

»Čeprav bi bil človek največji grešnik, ga ne morem kaznovati, če se sklicuje na moje usmiljenje, marveč v svojem nepojmljivem in brezdanjem usmiljenju odpuščam.«
Dn 1146

Sveta sestra Favstina Kowalska velja za svetovno glasnico Božjega usmiljenja. Njeno poslanstvo temelji na spominjanju znane, a pozabljene verske resnice o usmiljeni ljubezni Boga do človeka in na iskanju novih oblik čiščenja Božjega usmiljenja.

Prva nedelja po Veliki noči je praznik usmiljenja in ima globok teološki smisel: kaže na tesno povezavo med velikonočno skrivnostjo odrešenja in skrivnostjo Božjega usmiljenja. Nedelja Božjega usmiljenja je čas milosti za vse ljudi. Je pribežališče in zavetje vseh, posebej ubogih grešnikov.

»Tiste, ki širijo čiščenje mojega usmiljenja, bom varoval vse življenje, kakor ljubeča mati svojega otročička, ob smrtni uri pa jim ne bom sodnik, temveč usmiljeni Odrešenik,« je rekel Jezus, to pa zapisala Favstina Kowalska.

Jezusa, kot ljubezen samo in usmiljenje, človek težko razume. S svojim zgledom nam nalaga težko nalogo. Kot podoba Božjega usmiljenja nas opozarja na dolžnost krščanskega zaupanja v Boga (Jezus, vate zaupam) in na dejavno ljubezen do bližnjih. Tudi najmočnejša vera brez del nič ne pomaga, zato je vloga kristjana, da kliče po usmiljenju.

Na praznik Božjega usmiljenja smo lahko deležni popolnega odpuščanja svoje krivde in kazni, če bomo le pristopili k viru življenja. Ne bojmo se približati Jezusu, zaupamo v Božjo dobroto in Njegovo ljubezen, pomagajmo si s spovedjo in pobožno prejmemo sveto obhajilo.

A sprava, spreobrnjenje, mir se začnejo takrat, ko zmorem pred svojim Bogom reči: »Bodi milostljiv meni, grešniku.«
(TT)

Ob največjem krščanskem prazniku - veliki noči, večkrat slišimo, kako je Jezus premagal smrt. Razmišljanje o njej je v tem času drugačno kot ob praznikih, ki jih obhajamo okrog 1. novembra.

Ko potrka sestra smrt

*Lepa je zemlja,
Gospodov je vrt,
v vsaki stopinji sta
človek in smrt.*

Ta misel mi odzvanja ob spominu na dedka, ki jo je nama z bratoma večkrat zapel. Lepo izraža resnico, da je smrt na vsakem koraku.

Kaj na smrtni postelji od svojcev potrebuje umirajoči? Skrb za ostarele, težko bolne in umirajoče: dom starejših; bolnišnica; hospic; dom – bližina, iskrenost, ohranjanje človeškega dostojanstva in zdravstvena nega, preprečevanje in lajšanje trpljenja

Tudi pri skrbi za ostarele, težko bolne in umirajoče ne smemo pozabiti na njihovo dostojanstvo, saj ga imajo ne glede na njihove psiho-fizične sposobnosti; na njihovo enkratnost in neponovljivost; na njihovo človečnost. Vsi so podoba Boga.

Kaj umirajoči najbolj potrebuje? Umirajoči najbolj potrebuje dvojce: da ni sam in da ga ne boli. Seveda potrebuje tudi dobro zdravstveno nego, to da z njim do konca ravnamo človeško in dostojanstveno. Potrebuje ob sebi človeka, ki z njim upa, ki je z njim odkrit in mu omogoči, da lahko spregovori o sebi. In prav gotovo umirajoči ne potrebuje zahtevnih in agresivnih preiskav ali aktivnega zdravljenja neozdravljive bolezni, ker vse to lahko naredi bolnika še bednejšega in prinaša svojcem še več stisk, a rezultatov ni. Zato je bolje, da svojo energijo usmerimo v preprečevanje in lajšanje trpljenja, kot v podaljševanje življenja za vsako

ceno.

Tako omogočimo neozdravljivo bolnemu, da mirno in dostojanstveno umre.

Umirajoči potrebuje zelo skrbno nego, posebno, če sam ne zmore več izvajati osebne higijene. Izvajajo jo lahko, če je doma, svojci s pomočjo patronažne medicinske sestre. Tudi v bolnišnici ali v domu starejših občanov naj bi bili svojci čim bolj vključeni v negovanje. To daje po eni strani bolniku občutek varnosti, da je v rokah svojega človeka, a po drugi strani se tudi svojci uvajajo v nego, ki jo bodo morda nadaljevali, ko bo prišel bolnik iz bolnišnice domov.

Paliativna oskrba

Paliativna oskrba je svetovno gibanje s tradicijo, ki sega še v antične čase. V vzhodnem delu Rimskega imperija so bile zelo razširjene ustanove, ki so nudile zavetje osebam, ki so to potrebovale; ne samo bolnim in umirajočim, ampak tudi sirotam, revnim, lačnim. Te ustanove so se imenovali *hospitium*. Iz njih so se kasneje razvili hospici, hospitali, hoteli. Kasneje, ko so nastajale bolnišnice, se je skrb za umirajoče vse bolj umikala, saj se sodobnejša znanost ni veliko ukvarjala z duhovnimi dimenzijami in človeškim obstojem. Smrti ni obravnavala kot normalno fazo človekovega življenja, ampak bolj kot neuspelo zdravljenje.

Definicija Svetovne zdravstvene organizacije (SZO) iz leta 1991 navaja: Paliativna oskrba izboljša kakovost življenja bolnika in njegovih bližnjih, ki se soočajo s problemi ob neozdravljivi bolezni, preprečuje in lajša trpljenje, ki ga zgodaj prepozna, oceni in obravnava bolečine in druge telesne, psihosocialne ter duhovne probleme.

Paliativna oskrba se ne definira z določeno boleznijo, starostjo bolnika, njegovim prepričanjem in podobnim, temveč temelji na osnovi ocene stanja bolnika s katero koli neozdravljivo boleznijo, ocene izida bolezni, ter specifičnih potreb bolnika in njegovih bližnjih (Lunder, 2003). (prihodnjič naprej)